

[Justitsministeren]

om indsatsen i forhold til spritbilisterne, som vi for nylig tog stilling til. Herudover er der ikke nogen helt aktuelle overvejelser, men det er klart, at det er en af de ting, som jeg sammen med regeringspartierne vil drøfte nærmere i sommerens løb.

For så vidt angår spørgsmålet om samarbejdet mellem anstalter og fri kriminalforsorg skal jeg sige, at der, så vidt jeg ved, ikke er gennemført besparelser på f.eks. socialrådgivernes virksomhed, og jeg mener, at enhedsfunktionærerne med den uddannelse, de får, vil kunne leve op til de krav, der stilles.

Hr. Tom Behnke havde et, synes jeg, meget spændende indlæg med nogle tanker om alternativer til fængsler og anbringelser. Nogle er måske futuristiske, og jeg har ikke tilstrækkelig viden til at kunne udtale mig om, hvordan erfaringerne har været i USA. Jeg er jo blevet stillet nogle spørgsmål i Retsudvalget, hvor vi vil søge at skaffe de fornødne oplysninger.

Men når man taler om privatisering af fængsler, som jeg ved man har gennemført i USA, og som jeg ved fra den engelske minister, som for nylig var på besøg i Danmark, at man også har gjort eller vil gøre det i England i et par tilfælde, vil jeg gerne sige rent og ligeud, at det mener jeg vil være meget betænkeligt. Det vil jeg personlig ikke have megen sympati for i Danmark, i hvert fald vil det forudsætte en meget, meget grundig overvejelse, hvor nogle af de problemer, man må tage stilling til, selvfølgelig er: Er dette ikke en typisk statsopgave, eller er det en opgave for private? I virkeligheden drejer det sig om statens yderste magtudøvelse over for borgerne, og dér kan man spørge, om et privat firma skulle kunne bruge magt over for den enkelte indsatte, f.eks. strafmidler i forbindelse med undvigelse og lign. Der opstår også et problem med kontrol og tilsyn. Hvordan sikrer man retfærdighed, ligelig og rimelig behandling? Et privat firma må selvfølgelig også se på den driftsøkonomiske side af sagen. Det er naturligt og rimeligt, men det rejser unægtelig nogle problemer, fordi man ofte for at sikre en bedre driftsøkonomi vil være nødt til at skære i standarden for behandling og tilbud. Hvordan sikrer man sig imod dette? Hvad sker der ved flytning? Hvilke klagemuligheder skal der være? Hvad med uddannelse, løn osv.?

Der er masser af problemer i det, men i sidste ende er det selvfølgelig også et spørgsmål, om

man opfatter dette som en statsopgave eller ej. Jeg må sige, at min holdning er, at jeg opfatter kriminalforsorgens virksomhed, fængslerne, som en naturlig del af statens virksomhed.

Hr. Niels Helveg Petersen satte fokus på dommernes tidsanvendelse, og det har andre også gjort. Jeg er ganske enig i, at det er et område, som må indgå i den undersøgelse, der skal iværksættes. De synspunkter, hr. Niels Helveg Petersen var fremme med, kan jeg helt tilslutte mig.

Der er to helt principielt forskellige grupper af bierhverv, som dommerne beskæftiger sig med, dels de lovbestemte bierhverv, hvor Folketinget og regeringen er ganske flittige til at foreslå dommere til at indgå i forskellige offentlige nævn og råd, og dels de private bierhverv. Jeg vil også meget gerne medvirke til, at der bliver sat mere fokus på, at der sker en klarlægning i forbindelse med den redegørelse, jeg skal give til vinter.

Fru Inger Stilling Pedersen mente ikke, at retssikkerheden kun var et spørgsmål om flere ressourcer, men også et spørgsmål om, om vi kunne anvende ressourcerne bedre. Også det synspunkt kan jeg tilslutte mig.

Nu vedtages der en dagsorden, der giver en lejlighed til, at vi senere får en drøftelse, og det hilser jeg velkommen, da jeg synes, at det er rigtigt, at Folketinget hyppigere, end det tidligere har været tilfældet, beskæftiger sig med og drøfter de forhold, der vedrører så afgørende institutioner som kriminalforsorgen og vores domstole.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil gerne takke både ministeren og ordførerne for deres indlæg. Jeg synes, debatten her i dag har vist, at der har været behov for at få en drøftelse både af kriminalforsorgens og af domstolens problemer, og jeg har da kunnet glæde mig over, at der i hvert fald på en række punkter var, skal vi sige rimelig enighed partierne imellem.

Jeg vil dog godt tage afstand fra en enkelt bemærkning, som kom fra hr. Tom Behnke om domstolspersonalet, hvor han sagt med lidt andre ord end dem, jeg bruger nu, gav udtryk for, at de stort set var nogle dovne hunde, som bare skulle se at komme op af lænestolene. Den indgangsvinkel er ikke særlig konstruktiv, og i øvrigt er den heller ikke retfærdig og rimelig. Rent